

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy óra . . . — " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

A rokkant polgármester.

Pécs, 1896. november hó 10

Tegnap folyt le a város közgyűlési
termében utolsó jelenete annak a nagy ko-
médiának, a melynek szövevényét Aidinger
polgármester már évek hosszú során át
mesteri kézzel bogozza, a melyben a fő-
szerepet magának tartva fenn, a városatyák
statiszta szereplése mellett tegnap rőtta ki
a bámuló közönségre a fizetendő belépődíjat.

Régen foglalkozik már Aidinger azzal
a nem éppen impraktikus eszmével, hogy
alkalmas időpontban visszavonul a mind-
inkább terhessé váló polgármesteri szék-
ből, de az általa inaugurált rendszernek
megfelelőleg ezt csak úgy teszi, ha sike-
rül a kieszközölnöi nyugdíj mellé még egy
kis mellékjövedelmet biztosító nyugodalmas
állást is megszereznie.

Az a szivtultengés, a melyet tegnap
négy orvos bizonyított, tartalékban volt
már 1892-ben is, amikor először próbál-
kozott annak a mellékjövedelemnek bizto-
sítására, amit most a város mandátuma
révén nyert, de hát akkor a terv dugába
dőlt s a tultengő polgármesteri sziv ismét
összeszorult a rendes dimenziókra; viselte
polgármesteri tisztét egészséggel további
ötévig, pedig ez alatt az öt év alatt hiva-
talos elfoglaltsága mellett még más nagy

munkát is végzett: elő kellett készítenie
a talajt képviselővé való megválasztásához.

Dolgozott is ez irányban fáradszhatat-
lanul s a mikor kenyértörésre került a
dolog, a választási harc kitörésekor oly
emberfeletti munkát végzett a saját érde-
kében, hogy az becsületére vált volna a
legszivósabb idegzetű egészséges kortesnek
is, nem hogy egy nagymérvű szivbajban
szenvedő jelöltnek.

Pedig a tanácsi jelentés szerint Aidin-
ger akkor már régen nagy beteg volt;
hiszen az a tegnap tárgyalt nyugdíjazási
kérvény már a harmadik volt, amit a pol-
gármester benyújtott; kérte a nyugdíjazást
már a múlt évben s ezt a kérelmét meg-
újította a folyó év május havában is, de
ezek a kérvények csodálatos módon nem
kerültek a közgyűlés elé, pedig nem vélünk
csalódnni, amikor annak a meggyőződésünk-
nek adunk kifejezést, hogy azok a kérvé-
nyek nem kevésbé voltak megindokolva és
orvosi bizonyítványokkal felszerelve, mint
a tegnapi. hisz a polgármester, akinek jól
kellett tudnia, hogy a nyugdíjazás 40 év
előtt csak teljes szolgálatképtelenség címén
adható meg, bizonyára igazolta is azok-
ban a kérvényekben az ő szolgálatképtelen
voltát.

De hát a főispán és a tanács, kik
egyébkor mindenben feltétlenül meghajol-
tak a hatalmas polgármesteri akarat előtt,

most az egyszer megemberelték magukat
s azt mondták a betegnek jelentkező pol-
gármesternek: „Te csak szimulálsz, nem
hiszszük, hogy beteg vagy, szolgálj tovább!”
Igy kellett történnie, mert sem a főispán-
ban, sem a tanácsban nem tételezünk fel
annyi kegyetlenséget, hogy további szolgál-
latra kényszerítsenek egy valóban beteg
embert, aki maga állítja ki magáról a
szolgálatképtelenségi bizonyítványokat.

Mi okozta hát most azt, hogy a ta-
nács véleménye a választás után oly hir-
telen megváltozott s most már nemcsak
az orvosi bizonyítványoknak ad hitelt, ha-
nem még a saját tapasztalatával is megtoldja
azok hitelt érdemlőségét, felhozván a tanács-
ülésekben történt szédüléseket.

Az igaz, hogy ennél a kérvénynél
sem hirtelenkedte el a tisztelt tanács a
dolgot, mert a választás előtt, október
12-én, beadott nyugdíjazási kérvényt nem
intézte el nyomban, hanem bevárta a vá-
lasztás eredményét és csak ehhez képest
terjesztette azt a közgyűlés elé. Pedig hát
a polgármesternek éppen az október hó
12-ke és 28-ka közti időben kifejtett te-
vékenysége volt legkevésbé alkalmas arra,
hogy az ő munkaképtelensége mellett bi-
zonyságot tegyen.

Hát tisztelt uraim, ott a tanácsban,
nem tévésztették el önök jelentésükben a

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Vallomás.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Egész csomó uri ember voltunk, kik
hivatalosak valánk a Kincsey Lázár szöle-
jébe. Ujságírók, színészek és nőnemű színé-
szek. Bohém-sokadalom. Kádár Zsella, Kin-
csey Lázár és én, együtt mentünk előre —
mert én is, akár a Lázár öcsém, tudtuk az
utat; Kádár Zsella meg hát az én kérttemre
tartott velünk.

— Ki az a Kádár Zsella?

Hát'sze elmondom, operette primadonna.
Bünsötét haju, világoskék szemével, ici-pici
szájjal, halvány — nem kendőzött arccal és
termetével . . . akár egy pápát atheistává
tett volna, no, nem értek hozzá, nem tudom
ecsetelni, csak arra szoritkozom, hogy a
természet egyik legremekebb alkotása.

Én ugyan nem rajongtam és most sem
rajongok érte; mert hát Isten a tanum, én
a nőket általában veszedelmes állapotnak is-
mertem eddig is, meg annak tartom őket
halálom óráig Amen!

— Hogyne! hisz kérem, ha valami
szemrevaló menyecske után vettem magamat,
bizonyos, hogy a férje megtudta és elvert,
vagy legalább megszalasztott. Ha szép leány
után bomlottam, vagy megcsalt ő maga, vagy

elcsaltak, előlem. Aztán olyan után esziadtam,
ki nem volt valami szép, angyali, igéző, ha-
nem olyan tucat arca — az sem meg nem
csalt, sem tőlem el nem csaltak . . . abból az
egyszerű okból, mert elvettem feleségül.

— Hát kérem elég pechem volt a nőkkel.
Én Kádár Zsellát jó pajtásnak néztem
mindig — és mai napig is annak tartom.
Igaz, hogy a cigarettáimat nagyban segítette
elszívni, de hát — örültem, hogy csak a
cigarettáimat eresztette szólnak, és nem sze-
relmi esküimet.

— Hallja e maga vén komondor! —
— mondta egyszer hozzám, ha egyszer is
eszébe jutna — nekem szerelmi vallomást
szokogni, többet magával ez életben szóba
nem állok.

— Micsoda? kiáltottam felháborodva;
mit beszél? — jegyezze meg Zsella, ha en-
gem orozva meg talál ölelni van csókolni —
lelővöm mint a megkerült cápát.

— Gilt! — kacagta ő és kezét adtunk
egymásnak; tiszteltük egymást, de azért kül-
csönösen kiállhatatlannak tartottuk egymást.

Kincsey Lázár, mohamed termetű, acél-
izmu szép barna fu. tán 30 éves, nőtlen.
Sugár szénfekete tömött bajusza alul fehér
fénylő fogai piros szép száját még kiütnte-
többé tették.

Gazdag, igen gazdag gyerek, kinek
soha viszonya nővel nem volt. Csak a cigányt
— meg a bort szerette; de csak akkor, ha
volt valakije, kivel mulathatott.

Uzani, vivni, löni, lovagolni, táncolni,
— az országban csak Kincsey Lázár tudott;
meg aztán, ha borongós kedvében volt, ki-
vette a muzsikáló cigányprimás kezéből a
hegedűt és olyat muzsikált, hogy még a ven-
dégző házi szolgálja is zokogva tisztította a
beszállott utasok cipőjét a folyosón.

Nos tehát, mi hárman mentünk előre.
A többiek vagy mi utánunk, vagy az orruk
után.

Kádár Zsella az ernyőjével az uton-
kellemetlenkedő gázt üdögte; csak néha
szólt bele az általános beszédbe. Szürke sző-
vet ruhában volt, szürke felöltővel, szürke
kalap a fején. A fülében igénytelen fekete
vagy sötétvöröskövű fülbevalók, más ékeser
nélkül.

Kért egy cigarettát — rágyújtott Kin-
csey Lázár, komisz kedvében volt, olyan
világfájdalmas diskursusba kevert, hogy —
gyomorégést kaptam a beszédjétől.

A Zsella meg csak vagdalta a gázt az
ut szélén.

A Zsella lehetett ennek a rossz kedvnek
a megtermője, mert hát ő is volt olyan rossz-
kedvű, mint a Lázár öcsém.

Én ácsosva mentem mellettük, egyszerre
csak összeveszték, a Zsella meg a Lázár.

— Hogy lehet valaki olyan poltron és
tudva nem igazat beszélő? . . .

— Ugyan kérem, még eddig az ellen-
kezőjét nem bizonyította senki! — mendja
Lázár indulatosan.

kifejezést, amikor szédülésről beszéltek, nem-e szédülést akartak önök ott mondani?

Hisz annyira korlátozott felfogásának csak nem tartják a város közönségét, hogy ne tudja annak még leglassabb észjárásu tagja is, mikép a polgármester nyugdíjazását nem azért javasolják, mert beteg, hanem azért, mert a polgármesteri tisztviselése összeférhetetlen a képviselői állással. Ha ez az összeférhetetlenség a törvényben kimondva nem lenne, Aidinger ma is olyan egészséges lenne, mint a makk s életét egy perccel se rövidítené meg mindakét állásnak egyidejű betöltése.

Tudja mindenki, hogy az egész szolgáltatképtelenségi komédia csak a törvényerejű nyugdíjszabályzat kijátszása céljából lett színre hozva s a most tárgyalt harmadik nyugdíjazási kérvény is két előzője sorsára került volna s a közgyűlés színe előtt soha meg nem jelenik, ha a beteg polgármester a képviselőválasztásnál elbukik.

De hát nálunk törvényt és törvényerejű szabályokat csak azért alkotnak, hogy legyen mit egyesek érdekében kijátszani. Hiszen maga a tanács is bevallja, hogy a nyugdíjazás úgy, amint javaslatba lett hozva, ellenkezik a nyugdíjszabályzat világos rendelkezésével, mert ez a szolgáltatképtelenségnek a közgyűlés által kiküldött öttagu bizottság előtt való igazolását írja elő.

Hát ha már így is meg kellett sérteni a szabályzatot, mire való volt akkor a szolgáltatképtelenségi komédia? Azt mondja erre a tanácsi jelentés, hogy a nyugdíjszabályzat által előírt bizottság ugyanis csak formáság, a melytől a polgármester érdemeire való utalással el lehet tekinteni. Hát az a betegségi bizonyítvány nem éppen olyan üres formáság-e, mint a vizsgáló bizottság, olyankor, amikor már előre el van határozva, hogy a törvény szigorú korlátait egyszerűen üres formáságokká devalváljuk?

Bizonyára sokkal tisztesebb — mert igaz és őszinte — eljárás lett volna azt mondani: „a szabályzat nem engedi ugyan, hogy a polgármestert nyugdíjazzuk azért, mert képviselővé lett; de amit jog és törvény szerint nem követelhet tőlünk, azt megadjuk neki ajándékképpen, mert ha pénzünk nincs is valami nagy bőségben, de adósságunk — hála istennek — már annyi van, hogy az a 2050 frtnyi többlet évenként meg se kottyan.“

Megtehették volna ezt bátran, mert önöké a hatalom s akkor legalább nem kellett volna blamirozniok magukat azzal a nem éppen hízogó látszattal, hogy egy rokkant polgármestert választottak országgyűlési képviselőjükké.

* **Viszontszolgálat.** Az osztrákok nem sok időt hagynak hátra, hogy a magyar parlamentbe küldött megbizottáik teljesítsék irányukban elvállalt kötelezettségeiket. Az az osztrák katonaság és osztrák pénz, a mi a magyar „választásoknál“ működött, nem sokáig akar kamatoztatlanul heverni. A Bánffy féle többségnek vissza kell azt adni százszoros kamataival együtt, természetesen a nemzet zsebéből. Az osztrák kormány egyik félhivatalosa, a Reichswehr már is megírja, hogy Bánffy ugyan ígéretet tett a 35 százalékos kvótára, de ez már nem elég. Az osztrákok a magyar választások eredménye folytán többlet várnak, várnak t. i. 43. százalékos kvótát. A mi évenként 15 millió forint többletet, tíz év alatt 150 millió forintot jelentene. Bánffyék természetesen a forma kedvéért fognak alkudozni és majd megállapodnak potom 80 vagy 100 millióban. Megér-e a nemzetnek ennyi összeget az a szerencse, hogy egy Bánffyt bírhat kormánya élén, a felett bizonyára egy kicsit gondolkodni érdemes.

hogy ilyen beteges állapotba jutottam; mert betegnek kell lennem, másképp ilyet akarva nem mondhattam volna.

Zsella Lázára nézett, felcsillanó szemei örömet, dévaj jókedvet mutattak:

— Elismerem Kincsey ur és készséggel meg is bocsátok; beszéljünk másról.

Kincsey megragadta Zsella kezét és megcsókolta mind a kettőt, a leány hagyta.

Roppant géne vett mindkettőn erőt, kin volt eszükkel menni. De aztán gondoltam egyet és a figyelmüket egy ujdonságra tereltem, melyet rém komolyággal tálaltam fel nekik.

— Mille pardon! hallották már azt a megrendítő esetet, a mely tegnap történt a szibériai farkassal?

— Szibériai farkassal? kérdé Lázár, és hol történt ez a dráma?

— Künn az állatseregletnél.

— Nos hát mondja el kérem, — kérlelt Kádár Zsella.

— Hát kérem, azt talán csak hallották, hogy a farkas óriási szép példány, az etetés előtt kiszabadult ketrecéből — és kiszaladt a piacon ácsorgó nép közé.

Egy bátor rendőr azonban, felismerve a helyzet halálosan komoly voltát, — utána szaladt a farkasnak. Az üldözött vad azonban bevárta ugrásra készen a rendőrt; a bátor ember nem sokáig tűnődött, hanem a fenevad torkába mártotta mezitelen karját, és egy

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 10.

Választási totalizátor.

— Kép a jövő századból. —

1996-ban képzelve magát az akkor is nyájas olvasó.

A parlamentet feloszlatták, mert az ellenlék egyre obstruál és nem akarja megszavazni, hogy Törökország felerészben hozzánk csatoltassék. Népjogokat emleget és ssidja a kormányt.

A kormány erre felosztatja a tisztelt Házat és megkeszödnek a választási előzmények.

A nemzeti párt még élő egyetlen tagja beleolvad a Szapáry töredék még élő egy tagjába és együtt alkotnak egy új hazafi pártot, kölcsönösen támogatván egymást.

Hihetetlen bár, de még a néppárt is él, csak hogy ebben az időben már nem néppárt a neve, hanem istenpárt. Ha megtámadják őket, hát nyilaikkal lövöldöznek, vagyis istennyiláznak.

Ezeken kívül van egy egy szocialista párt egy taggal, végzett földbirtokosok pártja (ezek sokan vannak) stb.

Épen a választás napja van és hát halatlanul nagy a küzdelem, mert a kortések gyujtogatással fenyegetik a választókat, ha nem szavaznak a jelöltjükre.

Öt jelölt áll szemben egymással; „Kormány Párti“ (ez a hatalom jelöltje.) „Negyven Nyolcas“ (ez a függetlenségi), „Cucy Lista“ (istenpárti), Földnélküly Likamér (agrárpárti) és Rákócy Szt.-István hazafi párti.

A különböző pártok emberei különböző utvonalon mennek a városházára, amelynek öt különböző kapuján sietnek az urnához, hogy leszavazzanak. A hatodik kapun a közönség tódul be. Itt egy óriási terem közepén egy nagy iroda pénztár áll, ezzel a fölirással:

Választási totalizátor.

Tét csekély 2 forint osztrák értékben.

Az iroda pénztár öt részből áll. Minden osztály fölött az illető jelölt neve olvasható akire fogadni lehet. A fölírások a következők: Kormány Párti. Apja: miniszter Leó. anyja: Biztos Eufrozina. Ézer választója biztos, a többi remélhető. Tét: 25,268 frt.

— De hisz ez nevetséges! Ha nem létesne női ház, — akkor sem családok, sem nemzetek nem lennének; — hol a moral? hol a nemzeti önértet, a vallás, a hon szerelem?

— Ah! kérem! és mind frásis, humbug. Gyerekmese — mordult fel Lázár.

— Humbug? hiszen kegyed csak tréfából vezi est, míg ellenben én azt hittem, hogy komolyan tárgyalja ez ügyet?! A szerelemnél nem létesik humbug. A szerelem as nyilt, őszinte és a bitófáig is szerelem marad.

— Igen, teoriában, — és a szinpadon.

Zsella Lázárnak e gyengédtelen és elhamarkodott szavaira lángvörös lett és aztán úgy elhalványult, olyan lett, mint a hulla. Lázár későn vette észre e megbocsáthatlan hibáját.

Közeli ment Zsellához és kérlelte:

— Tisztelt nagysád, bocsásson meg; igen nagy hibát követtem el, gyengédtelen és ostoba voltam. Bocsásson meg, nagyon kérem; ma igazán nem tudom mit beszélek. Lehet, hogy beteg lettem egyszerre; de ami még nem történt meg velem — hogy olyat mondtam, amit nem akartam, az ma történt meg velem először.

Zsella feleletre sem méltatta.

— Kisasszony! nemesi becsületemre mondom, hogy az előbb ejtett szavaimat nem akartam kimondani; és igen fájjalom, bánom,

ügyes és óriási erőre valló rántással a farkast kifordította, úgy hogy annak belső részei künn vannak és szőrös külseje befelé van.

— Ha, ha, ha, ha nevetett Lázár és kacagott a Zsella.

— Kérem, a szájalmas állat most ott áll egy helyben tohetetlenül, mert szemei is befelé vannak, nem lát egy cseppet sem.

Zsella kacagva dőlt az ut mentén húzódo pázsitra és majd agyonnevette magát.

— Hisz szegény állatot most kívülről kell etetni? kacagta a leány.

— Jaj be huncut, komikus ember vagy te Károly; — hanem most hagyd el, mert biz Isten még megbetegszem a sok nevetéstől.

Igy aztán valahogy kiértünk Lázár szőljébe. A présházajtó nyitva, az erkélyen egy nő állt, meszelátóját most vette le.

— Édes anyám is künn van a szőlőben; mondá meglepetve Lázár. Arcába szökött a vér.

— Kellemetlen ez Önnek? vagy talán az, hogy nőekkel jött ki Kincsey ur? még visszamehetünk, mi nők!

— Hová gondol nagysád? Hisz édes anyámnak van tudomása arról, hogy a mai parthie-ben nők is részt vesznek — a kíváncsiság hozta őt ki.

A présházához tartozó kert kerítéssel volt az uttól elzárva, annak nyitott ajtajánál vártuk be a társaságot; mikor aztán mindannyian együtt valánk, felmentünk a présház-

A második ez: **Negyvenolcas. Anyja:** Független, apja: **Abcug Jeromos.** Kötendő szónok. Pénze nincs, de a jövő az övé. Tét: 33 frt.

A harmadik ez: **Cucy Lista.** Apja: **Vagyonos Osztály,** anyja: **Le Vele.** Kevés a választója, de nagy a reménysége. Tét: 00 ferint.

A negyedik csak ennyi: **Földnélküly Likamér.** Földje nincs, hitele volt.

Az ötödik ez: **Rákócy Szt.-István,** hazafi-párti.

A választási totalizátor körül tolong a sokaság. A totalizátor hivatalnokai izzadnak, a számoló gépek csattognak, fent az emeleten pedig folyik a szavazás. A totalizátor körül óriási nagy a tolongás. Minden pillanatban újabb és újabb hírek jönnek. Tíz perc múlva lezárják a tételeket. A hazafi párt erőszakoskodni fog. A szocialisták bombát rejtegetnek. Két agrár-szavazót leütöttek. **Rákócy Szt.-István** veszteget stb. stb.

A játékos sietnek tiketteket venni és megrakni egyik másik favoritot.

Végre lezárják a totalizátort és játékosok lesik a szavazásokat.

Cucy Lista kapja az első szavazatot. Akiknek **Cucy** tikkettük van, egetverő „Szoritsd!” kiáltásba törnek ki. Most **Kormány Párti** kap egyszerre husz voksot mire az ő „megrakói” éljeneznek.

Délután öt órakor **Rákócy Szt.-István** tíz szavazattal van hátrább mint **Kormány Párti.** A két jelölt hívei előveszik zsebkönyveiket és lövöldözni kezdenek egymásra. Két **Rákócy Szt.-István** párti holtan távozik a helyszínéről.

Éjfél felé **Kormány** és **Cucy** egyformán állanak. Mindkettőnek hívei végső erőfeszítést fejtenek ki, de nem használ. A választási elnök kihirdeti a választás eredménytelenségét. **Cucy** és **Kormány** közt holtválasztás esett.

A **Rákócy Szt.-István** hívek 967 szavazat után 2-re 25-öt kaptak. Helyre: 5-re 30-at fizetett a totalizátor.

Napirend 1896. november 11-én.

Naptár: szerda, nov. 11. — Róm. kath.: Márton. — Prot.: Márton. — Görög-kel. (okt. 30.) Zenób. — Zsidó: Kislev 6. — Nap két 6 óra 45 perckor; nyugszik 4 óra 10 perckor. — Hold két délután 40 perckor; nyugszik este 10 óra 15 perckor.

hoz, — egy kis palota! Akar az **Andrássy** uton is becsülettel állhatna.

Lázár anyja a lépcsőfoknál várt be bennünket.

— Isten hozta önöket! Bocsássanak meg, hogy betolakodom a társaságukba; de midőn a fiam tudomra adta, hogy hölgyeket is hívott meg a szőlőbe, kénytelen voltam eljőnni, nehogy a megvendégelés körül hiba merüljön fel; mert hiszen magamról tudom, mi hölgyek bizony kényesek vagyunk. Ez utóbbit mosolyogva mondta. Fiához fordulva, megnyerő, behizelgő modorával kérlelte:

— Ugy-e kedves fiam, nem haragszol ezért reám?

Lázár tisztességteljesen megcsókoita anyja kezét.

— Sőt inkább azt sem tudom, mit csinálnak örömtől, hogy édes jó anyám eljött.

Hát bizony a san géne-muriból nem lett semmi; de annál hatalmasabb és finomabb, gazdagabb volt az uzsonna, meg a vacsora. Az öreg **Kincseyné** felvezette a hölgyeket az emeleti szalonba, hol a zongora állt. Volt diskurálás divatról, szövegetről, nőgyeletről. Lent az urak legalább fel voltak mentve az udvarlás alul. Rögtön támadtak tarokk és blattozó csoportok.

Főnn a szalonban aztán az öreg **Kincseyné** a többi hölgyeknek mindent megmutogatván, amit a szalonban megbámulni valónak talált, aztán **Zsellát** kérte, hogy ha meg

időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg, légnomás 745. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenkint esapadék mellett száraz, eszes idő várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

Jegyzői vizsga a vármegyeházán d. e. 9 órakor. Népfelkelési szemle reggel 8 órakor. Színház: Durand és Durand.

— (**Baranyamegye közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt tartotta havi ülését **Kardos Kálmán** főispán elnöklése alatt, melyen 15-en vettek részt a bizottsági tagok közül. A jövő havi ülés napját december 7 ikére határozták. A jövő évi fedanyag előirányzatot, járasonkint kitüntetve a közutakat, melyek tört kavicsosul lesznek meghordva, en block elfogadták. A hét járás fedanyag szükséglete összesen 100.874 frtba kerül. — **Waniss Sándor** főszolgabíró ellen, még **dárdai** szolgabírói működéséből kifolyólag, midőn a mohácsi vásáros iparosokkal volt egy kis összetűzése, a belügyminiszter a fegyelmi eljárást elrendelte. — 52 drb. kivételes nőülési engedélyért való kérelem pártolólág terjesztetik föl a honvédelmi miniszteriumhoz. — Az ülésen szintén részt vett állami anyakönyvi főügyelő meg sürgette a belügyminiszter által egyenkint 400 frt évi fizetéssel rendszeresített négy segédjegyzői állásnak mielőbb való betöltését. — Több rendbeli adóleírás elintézése után, melyeket jobbára behajthatatlanság címén törültek, az ülés véget ért. A szakreferensek havi jelentései semmi különöset nem tartalmaztak.

— (**A „Pécsi Polgári Daloskör” női karának alakuló közgyűlése.**) A „Pécsi Polg. Daloskör” hangversenyén ez ideig is adott elő vegyes kart, melyben a zene iránt érdeklődő, városunk polgári és iparos családjainak kedves leányai, mint műkedvelők, szép sikerrel működtek közre a jelenvolt közönség nem egyszer zajosan nyilvánított elismerése mellett. Az élelmes daloskör látván az elért sikert a a közönség tetszését, elhatározta, mikép a női kart állandósítja s így a folytonos gyakorlás által

még több sikert fog elérni. Ezen célból a daloskör választmánya az eddig mint műkedvelő szerepelt nő énekesit alakuló közgyűlésre hívta egybe. A közgyűlésen, mely vasárnap d. u. folyt le a „Vigadó” nagytermében, igen szép számban jelentek meg az énekes hölgyek. **Graumann János**, mint a daloskör tb. elnöke megnyitván a közgyűlést, szép szavakban esztelte a közgyűlés célját. Mire a jelenlevők, nagy tetszésnyilvánítás közt, kimondták a daloskör női karának megalakulását. A 25 tagból megalakult női kórus ezután saját kebeléből választott egy 6 tagból álló bizottságot, névszerint: **Gantner Gueatávné, Graumann Juliska, Köpf Anna, Kubicssek Riza, Körösztöke Mariska** és **Lampater Mariska** urhölgyek. Az így megalakult női polgári daloskör már részt fog venni a daloskör idei Szilveszter estélyén, ugy az összakarokban, mint tréfás magánjelenetekben. A daloskör ezen alkalomra már be is szerzett egy egészen új műsort, mely a jelenlevő közönséget nagyban fogja szórakoztatni és mulattatni. Az idei Szilveszter estélyre a gyakorló próbákat a daloskör saját helyiségeiben még e hét folyamán megkezdi.

— (**Kitüntetett csendőr.**) **Miklós Péter**, csendőrmester, a sásdi csendőrőrs parancsnoka, a koronás ezüst érdemkeresztet kapta a királytól, a szolgálat terén kifejtett buzgóságáért.

— (**Új anyakönyvvezető.**) Somogy megye kőröshegyi anyakönyvi kerületébe a belügyminiszter anyakönyvvezetővé **Razgha Gyula** körjegyzőt nevezte ki s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— (**Katonai kerületi parancsnoki szemle.**) Tegnap este érkezett **Székesfehérvárról** Pécsre **Kranitz János** altábornagy, az V. honvédségi kerület új parancsnoka. Az érkező parancsnokot a honvédségi tisztikar fogadta a pályaudvarban, honnan kíséretével együtt az Arany Hajóba hajtatott. Ma az új kerületi parancsnok szemlét tartott a 19-ik honvéddyalozozred felett s aztán visszautazott állomási helyére.

— (**Az első nőgyeleti theasztély.**) A pécsi jótékony nőgyelet f. hó 22-én

nam sérti, kérem, hogy segítene neki a konyhában.

Zsella pájkó kedvében feltúrta erre ruhaujjait és mesésen szép fehér karjait csipőjére rakva, kacagva mondá:

— Parancsoljon velem nagyságos asszonyom!

Hanem a konyhában el volt készítve minden. A jégbehűtött jeges kává, — a tizféle gyümölcs. Hideg szárnyasok, sódar, — és habsttemények.

A konyha olyan tiszta volt, mint egy szalon.

— Édes kisasszonyom, üljön le egy cseppet. Egy nagy kérésem van. Azt hiszem, emberismerő szemeim nem csaltak meg — — ugy-e kisasszony meg fogja hallgatni, amit öntől kérdezek?

— Minden bizonynyal drága édes nagyságos asszonyom; bár mit is kívánna megtennem!

Na na, ne igérjen kisasszonyom olyan könnyelműen, — — hátha nem lesz képes ígérteit beváltani? mosolygott a matrona. De, nem szeretem a teketóriát — egyenesen a célhoz, ez az én szólásom.

— Tehát édes **Zsellám**, megengedjen, hogy így hívom; — miért nem szereti a fiamat?

Kinos csend állt be; — **Zsella** úgy ült széknél, mintha mellette sujtott volna le a villám.

— Nem szereti? kérdő mosolyogva a matrona, nem akar nejevé lenni?

— Nagyságos asszonyom, hiszen köztünk, **Lázár** és közötem soha erről szó nem volt. Sem ő, sem én, soha nem nyilatkoztunk, ámbár . . .

— Ámbár?? nos? . . .

— Kérem, — hát nagyságos asszonyom azt hiszi, hogy igen tisztelt fia szeret engem?

— Hogy hiszem e? El kell hinnem, mert hát minden nap tele jajgatja a füleimet, hogy ő milyen boldogtalan — egyet szeret és az őt ki nem állhatja — — nem szereti viszont; és aztán jövő héten elmegy azzal a sánta **Schartenburg** gróffal, meg a vöröshaju báró **Sindsóhr**ral Afrikába vadászatra. Lássá édes **Zsellám**, én már öreg vagyok, ki tudja mi baj érhet engem, — meg a távollevő fiamat; — és aztán nem látnók egymást többé.

— Miután csak a fiam boldogsága a mérvadó nálam; én mint anya megvizsgálom e szívügyet, az anya szeme jobban, élesebben lát, mint az elfogult, szerelmes fiúé.

— Bocsásson meg nagyságos asszonyom, meggondolta e, hogy én színésznő vagyok; — és éles szeme mit fedezett fel bennem?

— Színésznő? Hát astán? vagy csak kegyeteknek nem volna szívük? nem volna jellemük? **Paperlapa!** én ismerem eléggé kegyedet, édesem e tekintetben nyugodt va-

(vasárnap) délután 3 órakor tartja saját helyiségeiben első vasárnapi thea-estélyét. A thea-estélyek tiszta jövedelme a népkonyha javára fordítatik.

— (Az egyhásmegyéből.) Vajay István mágocai segédlelkéssé szakadathi adminisztrátorrá nevezte ki a káptalani helynök; Gyimóthi Jenő szakadathi segédlelkéssé pedig Mágocsa helyesté át.

— (Baranyamegye közegészségügye) a lefolyt október hóban nem egészen mondható kielégítőnek, sőt az előző havhoz képest határozott hanyatlást tüntet föl. A roncsoló toroklob, hasi hagymás, vörheny, hólyagos himlő, hőkhurut grasszáltak a megyében szerteszét, sőt a trachoma is intenzívebben mutatkozott Mohácson. Veszett macska Császa községben két egyént mart meg, akik beszállítottak a budapesti Pasteur-féle intézetbe. A tiszti főorvos — mint jelentette — október folyamán megvizsgálta Mohácson az összes hentesüzleteket, iskolákat és korcsmákat, azonkívül Pécsváradon a vendéglőket, Siklóson és Német-Bólyban a szikvizgyárakat, valamennyit közegészségi szempontból.

— (Népfelkelők jelentkezése.) Ma vette kezdetét a népfelkelők jelentkezése, mely egész napon át folyt a katonai osztálynál a városházán. Ma az 1866—61. évben született népfelkelők jelentkeztek; holnap az 1860—1857. évben születettek kerül a sor s végre csütörtökön az 1856—54. évben született, valamint a Pécsen tartózkodó idegenilletőségű népfelkelők kötelesek jelentkezni.

— (Egy sikkasztó rémregénye.) Vasárnap délután egy szánalmas kinézésű, szellős kopott ruhájú, hussócska fiatalember jelentkezett a városi kórházban, előadván, hogy beteg, hát vegyék fel a kórházba ápolás végett. Igazolta pedig magát egy Dukareszán kiállított kötött utlevéllel, mely Mészáros Dénes névre szól. Az utlevélben illetőségi helyül megnevezett Sechat község

gyok, — csak hogy még mindig adósom az első kérdésemre.

Zsella felugrott az ékéről és Kincseyné elé térdelt, — átkarolván annak lábait és zokogott.

— Én istenem, hisz én lennék a világ legboldogabb teremtménye, ha Lázár szeretne engem, ha felesége lehetnék; — hisz Isten látja lélkemet — hogy alig bírom már ezt a nehéz terhet; — előbb-utóbb is elémésztem volna magamat, mert olthatatlanul forrón, lángolóan szerettem a kegyed fiát; — de ő soha csak egy szóval sem beszélt még a szerelemről sem, s így elhamvadtam volna a saját égő szíveimtől.

— Édes, aranyos lányom, kelj fel; és a tisztas aggnő csókárral borította a láng baborult szűz arcát, klasszikus szép nyakát.

Na! Hála Isten, ez rendben volna, csak még Lázárnak kell nyilatkozni, mosolyogott Kincseyné. Kérdés, lesz e annyi mersze a híresnek, aki már kétszer volt oroszán és elefánt vadászaton, — és vagy 20 párban — — lesz e annyi bátorsága, abba a helyzetbe hozni engem, hogy benneteket ma este mátkapáruval bemutatthassalak.

— Ah! kegyetek itt? kérdé a belépő Lázár. Már mindentűt keresem kegyeteket, édes mamát és Zsella kisasszonyt, — a hölgyek odabent azt mondták, hogy a konyhába vannak és . . .

— És ide jöttél! helyes . . . nos mit kíván az én oroszán vadászatra induló fiam?

azonban ismeretlen lévén s meg a fiatalember igen különösen is viselkedett, tehát a kórhásból átírték a rendőrséghez, hogy a gyanús fiatalember kihallgatását rendőrileg megejtsék. Selényi Antal rendőrbíró ki is ment a kórházba s ott kihallgatta a fiatalembert. Az először hímzett hámosott, kibuvókat keresett, de aztán töredelmesen előadta a következőket:

Nem Mészáros Dénes a neve s nem is Sechatra való; Wildenaueer Bélának hívják s egy vágsellyei szállodatulajdonosnak a fia. Végzett négy polgárit és két kereskedelmi akadémiái osztályt, a másodikból azonban kicsapták, mert éjjeli zenét adott valahol Budán valami kisasszonynak. Ekkor a szülei hazavitték Vágsellyére és otthon alkalmazták a szállodai üzlet pénztáránál, mint könyvvezetőt. A folyó év július derekán két napot Budapesten töltött, megnésvén a kiállítást. Itt megismerkedett egy 18 év körüli leánnyal, aki igen nyájassan bánt vele s az ismerkedés vége az lett, hogy a fiatalember szerelmet vallott a leánynak. Nem is ismerte azonban, hogy ki és merre van hazája, csak azt tudta, hogy Vilmának hívják. Hazautazván Vágsellyére, onnan is levelezett ismerősével, poste restante leveleket irván neki „Elma Hatt“ címen. Levelezésükben aztán annyira haladtak, hogy végre megállapodtak abban, hogy egymáséi lesznek és megszöknek Magyarországból. A fiatalember erre a szökésre előkészülendő, a rábizott pénztárból naponként sikkasztott el nagyobb összegeket. Végre 4000 frtja volt együtt, a mihez ellopott még két olasz vasuti részvényt, mely 500 frtot ér s aztán augusztus 1-én eltűnt hasulról. Jó ideig Budapesten élte az elsikkasztott pénzt szeretőjével együtt; majd utazni mentek és Bécsben állapodtak meg. A pénz már veszedelmesen kezdett fogyni s a fiatal ember nászutját az is megzavarta, hogy a „Wiener Interessante Blatt“ ban hozzá ha-

— Oroszlán vadászatra induló? Ah! ez uj! ejnye, ejnye Kincsey ur! erről mit sem szólt még!

— Kérem ez még nem bizonyos, azért nem is említettem; ez a körülményektől függ.

— Ha szabad kérdezném e körülményeket?

— Majd én megmondom Zsella lányom! a fiam helyett fogok majd beszélni; és az öreg asszony szenvedélyesen oly kedves komikummal jobb kezét szívére tevő:

— Zsella nagysád, én örülésig szeretem, imádom kegyedet; ha kegyed képes volna engem viszont szeretni, először is a világ legboldogabb halandójává tenne. Másodszor nem kellene Afrikába mennem imádozt Zsellám! mondd szeretsz?

Lázár roppant zavarban volt, ott állt az a kedves szép fiú, égő arccal a legnagyobb trémában.

Zsella hozzáfutott, átkarolta Lázár fejét, és össze-vissza csókolta; — te aranyos buksi fejem; hát borzasztóbbnak, nehezebbnek tartottad, kezemet megkérni, mint oroszán vadászatra menni?

Igy volt. Nem hazudtam hozzá semmit; de irigyeli is őket az egész megye. Már husz éve hogy történt, hanem még mai napig is majd megeszik egymást — — hja tartós a szerelmük!

Kari.

sonló körözött egyén arcképét látta. Ez már október 19 én volt, mikor elmentek Bécből Zürichbe. Itt is élték világukat egy darab ideig; egy szép reggelen azonban a leány faképnél hagyta a pénzből kifogyott fiatalembert.

As akkor Zürichből Szegzárdra jött és ott egy apjával ismerős borkereskedőnél apja nevében 300 frtos váltót számítottatott le. Az így nyert pénzzel elutazott Fiumébe s kereste mindenfelé a hozzá hűtlenné lett leányt. De nem találta s kifogyott megint a pénzből úgy, hogy zsebóráját és gyűrűit kellett zálogba tennie, hogy utravalója legyen. Mert ekkor megint Szegzárdra ment s ott ismét pénzt kért, azt állítván, hogy egy Decsen lakó gazdag rokonához megy, aki a pénzt postafordultával megküldi. De most már nem kapott pénzt s még leutazott Fiuméba. Ott aztán utolsó garasából is kifogyott s ruháit adta el, hogy egy kis utiköltséghez jusson. Előbb Dukareszában kényszerutlevelet állítottatott ki Mészáros Dénes névre s azzal egész Pécsig jött. Itt aztán megunt a további bujdosást és jelentkezett a városi kórházba felvételért.

A könnyelmű fiatalember valóban sánalatra méltó állapotban van; ruhája épen nem hideg öszutójára való és kopott. Ő maga pedig sápadt s lázszik az arcán az átölt küzdelmek nyoma. Természetesen letartóztatták azonnal s mert betegsége csak koholt és nem olyan, hogy azért kórházi ápolásra szorulna, bevitték a rendőrség fogházába. Ott elmondta a szerencsétlen, hogy szüleinek irt levelet segítségért s hogy vitessék haza, mindamelllett a rendőrség azonnal táviratozott Vágsellyére, s előadta a sikkasztó fiatalember elfogatását. A táviratra az a különös válasz érkezett a fiú családjától, hogy az nem követett el sikkasztást, legalább ők nem tudnak róla semmit. S ha már megvan az eltűnt fiú, küldjék haza Vágsellyére. Lehet, hogy ez a válasz csak azért ilyen tagadó, hogy a sikkasztónak baja ne legyen a törvénnyel; azonban most már az a kérdés feltámad, nem más uton, mástól szerezte-e a fiatalember az eltékozott összeget? Egyelőre tehát még nyomoz az ügyben a rendőrség s az elfogott sikkasztót csak teljes tisztázás után küldi haza szüleinek.

— (Öreg ember sorsa.) Britvics János, hetvenéven felüli öreg ember, tegnap este a buzatéren keresztül hazafelé igyekezett. Egyszerre azonban megbotlott és hanyatt vágódott, úgy, hogy az eszméletét is elvesztette és lábán sérüléseket szenvedett. A rendőrség értesülvén az esetről, kiment a helyszínére s az öreg embert haza vitette pályautcai lakására, hol aztán ápolás alá vették.

— (Köszadók Baranyában.) A pénzügyigazgató szerföltött panaszodik jelentésében, melyet a közigazgatási bizottság mai ülésében olvasott föl, hogy a köszadók nagyon lanyhán folynak be és a hátralékok egyre szaporodnak. A lefolyt október hóban egyenes adók címén a vármegye területén összesen befolyt 153.226 frt 26 kr, míg a múlt év hason időszakában 167.425 frt 88 kr. Tehát csak ezt az egy hónapot véve, 14.199, frt 62 kr. hanyatlás mutatkozik. F. évi január 1-től október végeig befolyt egye-

nes adók címén 1.162.158 frt 44 kr., míg a múlt év hason időszakában 1.217.434 frt 20 kr; tehát a hanyatlás ebben az évben 55.275 frt 56 krra rug. Hogy a régi hátralék mennyi, azt nem mutatta ki a pénzügyi igazgató, hanem azt mondta, hogy az nagyon sok.

— **(Jegyzői vizsga.)** A szokásos jegyzői vizsgálatok ma vették kezdetüket a vármegyeházán. Ma a három vizsgálandó segédjegyző az írásbeli vizsgát állotta ki a Szily László alispán elnöke alatt működő vizsgáló bizottság előtt; holnap pedig a szóbeli vizsgálat következik.

— **(Esti ribillió.)** Tegnap este 8 órakor nagy ribilliót csapott négy részeg ember a Korona-vendéglő előtt. Közöttük különösen Szemmelroth János, kaptafagyári munkás, viselte magát olyan rabiátus módon, hogy végre is a rendőrségnek kellett közbelépnie s Szemmelrothot bevinni a rendőrségi kóterbe, honnan miután személyazonosságát igazolták és lakását is kitudták, szabadon bocsájtották s majd közcsend elleni kihágásért fogják felelősségre vonni.

— **(Ismeretlen haldokló.)** Ma reggel a Radnics-utca 26. szám alatti házból a szigetvárosi rendőrlaktanyán azt a jelentést tették, hogy az illető házban egy kis kamarában lakik egy ember, a kiről csak annyit tudnak, hogy a vasutnál szolgált, mint vasuti munkás és hogy Mihálynak hívják. Nincs senkije és azt sem tudják, hová való.

Az ember már napok óta beteg s ma reggel már annyira rosszul érezte magát, hogy a halálától lehet tartani. Mivel senkije sincs, a ki ápolja, kéri, hogy vitesse be a hatóság a városi kórházba. A jelentéshez képest aztán be is szállították az ismeretlen embert a kórházba, a ki nem is volt eszméleténél s így ki sem hallgathatták, hogy megtudják nevét és illetőségi helyét.

— **(Jelentő lovasok.)** A jövő évtől kezdve a hadsereg egy ujtással gyarapodik, melyet csak nemrég hoztak be a német hadseregnél. Minden gyalogezredhez ugyanis egy lovas kürtöst adnak, akinek egyszersmind a jelentő lovas funkcióját kell teljesítenie. A jelentő lovas nem csupán sürgönyhordó és stafféta, hanem kellő értelmiséggel kell bírnia arra nézve, hogy szóbeli riportokat végezhesen vagy kivételesen rövid írásbeli relációkra is képes legyen. Őrmesteri rangot visel, 45 kr. napiszoldot kap s ezrede egyenruhájához lovassági kardot és dragonyos csizmát visel, a magyar csapatoknál pedig huszárcsizmát. Egyszersmind jelző kürttel van ellátva.

— **(Agyonvert asszony.)** Véres büntényt követett el Lancsukon két suhanc. Agyonverték Radanovics Latkána nevű sokac asszonyt, mert már régi haragosai voltak. Az asszonyt az országúton hozta össze velük szerencsétlensége s itt rátámadtak és addig verték botokkal, míg csak élettelenül össze nem rogyott. Az agyonvert asszony

hulláját szombaton találták meg. A gyilkos suhancok elmenekültek.

— **(Felakasztotta magát.)** Ma reggel ifju Papp József, vasasi lakost, lakásán felakasztva találták. A megejtett vizsgálat megállapítván az öngyilkosság csejtét, Trixler Rudolf dr. járásorvos kiment Vasasra, hogy az öngyilkos holttestén a hivatalos boncolást megejtse. Hogy mi vitte az öngyilkosságra, azt nem tudják. Ugy látszik, életuntásból lett öngyilkos.

— **(Lehullt bimbó.)** Negede Ilonka ma reggel 4 órakor, fiatal életének negyedik évében jobblétre szenderült. Temetése holnap (szerdán) délután 4 órakor lesz a felsővámház utca, 81. szám alatti házból a budai külvárosi temetőben.

— **(Kertes iskola Szigetvároton.)** Biedermann Részó, a szigetvári kerület képviselője, megígérte választóinak, hogy Szigetváron polgáriskolát épített s a tanerőket is fizeti mindaddig, míg a kerület képviselője lesz.

— **(Gyufával játszó gyerekek.)** Sokszor megtörtént már, hogy a gyufával játszó gyermekek szülei hajlékát felgyújtották, sőt a szomszédoknak lakását is lángokba borították. Ez által a rossz gyermekek szüleinek nemcsak szomorúságot és kárt okoztak, hanem örökös szemrehányást vontak magukra a kárvallottaktól, a kik az ő gyermekeik miatt lettek hajléktalanokká. A tolna-megyei Závod községben is a gyufával játszó gyermekek tüzet támasztottak. Ugyanis Tem-

A kérdésre nem felelt senki.

Schnabele Fanny pedig megismerte az urának, Nemes Ferencnek a hangját a ki folytatta.

— Hát nem tettem-e meg mindent, a mit kértél? Egyedül a tied vagyok; eldobtam magamtól hirt. nevet, dicsőséget, mindent, hogy egyedül a tied lehessék. Hát mit akarsz még?!

Felelet még erre sem hallatszik. És ekkor Schnabele Fanny hallani véli hogy a férfi leveti magát az elé, akihez beszél és térdeiről könyörög hozzá.

— Akarod azt is, hogy még ez órában eldobjam magamtól a köteléket, mely más asszonyhoz fűz? Akarod, hogy a tied legyek isten és emberek előtt? Szólj csak egy szót és megteszem!

Az asszony dühtől reszketve hallja ezt és közelebb húzódik az ablakhoz, hol egy függönyrepedésen beláthat a szobába.

És ott látja az urát Babó Margit előtt térdelni, könyörögni hozzá összetett kezekkel.

A leány pedig idegesen pattan fel últéből és türelmetlenül kerüli ki a könyörögő ember ölelésre tárt karjait.

— Eh megmondom már egyszer, És bizhatok-e benned, míg azt meg nem teszed?! Szeretőd újból nem akarok lenni; csakis a feleséged. Hiába jössz hát addig a nyakamra; ma is a legrosszabbkor jöttél. Menj. Várok valakit.

Hidegen, nyugodtan mondta el ezt a leány. A férfi azonban az utolsó szavaknál felordított mint egy tigris.

— Várasz valakit? . . . Kit?!

Ismeretlen kéz írta azt a levelet; írása női volt de a legerősebb embert is megijesztette volna a boszuvágy, mely minden szavából égetően kiugárzott.

El volt mondva a levélben, hogy Nemes Ferenc csak vagyonáért vette el Schnabele Fannyt. El volt mondva, hogy mikép döntött gyalázatba már előbb egy leányt s hogy tiporta sirba egy asszony szerelmét, hogy azt a leányt kifizethesse, elhallgathassa s őt nélkül vehesse. El volt mondva végül, hogy szerelme hogy támadt fel a megcsalt leány iránt a mikép hanyagolta el miatta a feleségét s hogy csalja most is a leánynyal, a ki itt és itt lakik s a kinél — ha kételkednék — ma estére is ott találhatja Nemes Ferencet.

Mikor a levelet — melynek gyűrött volta tanuskodik, hogy ma már vagy százszor átolvashatta — eldobja utálattal a földre és a csengettyűhöz akar nyulni hogy beszéltsen valakit, egyszerre nyílik az ajtó és az öreg Schnabele Max lép be rajta.

Ideges izgatott a öreg, mint mikor a tizedei részvényei esnek. Nem csoda hát, ha nem veszi észre a lánya felindulását. A helyett leül és beszélni kezd.

— Menni akarsz valahová, Fanny?

— Igen, kikocsizom.

Az öreg hallgat egy darabig s aztán újra kezdi

— Hová akarsz menni?

Fanny csodálkozva néz rá. És e nézést elérte az öreg.

— Hát persze, sosem kérdeztem eddig se én, se más tőled ezt, ugye?

Nem is azért kérdezem most se, hogy azt mond-

míg Adám ottani lakos 6 éves fiacskája több gyermekkel a pajtában játszott, s e közből egyiknek eszébe jutott, hogy hozza nek gyufát és gyujtsanak tüzet. A megmondolatián gyermekek közül egyik csakhamar megszerezte a gyufát, melylyel tüzet gyujtottak szalmával. A lángok oly hirtelen terjedtek, hogy alig lehetett a gyermekeket a tüshalálból megmenteni. A szegény embernek nemcsak a pajtája, hanem a háza is leégett. Hasonló eset történt Gyöngyösön is, a hol a gyermekek Hill Henrik szalmakazalját égették el.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet szünet

40-ik előadás.

Durand és Durand

Bohózat 3 felv. írták: M. Ordineux és Valabregue; fordította Kurthy Emil.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Holnap ugyanez.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom úri és női színházi látcsövek, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és lég-ulymérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsüptetők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett **Schönvald**

Imre ékszergyárosnál, Pécsen, Király-utczában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

○ Gasparone. A mi élelmes Somogyink kiszimatolta, hogy polgármesterünk nyugdíjazási ügyének szerencsés dűlőre jutása öröme meg fog jelenni a színházban, a melyet a megnyitó disszeldadás után még nem látott belülről; fogta magát és rendezett tegnap egy disszeldadást, meggyujtatván a kis mécseseket a páholsorok alatt és előadatván egy alkalmi darabot, legalább a rossz nyelvek azt suttozták, hogy Somogyi a „Gasparone“ operettet alkalmi darabnak szánta, mert ebben is az egyik főszerepet a podesta játszta. De hát Somogyi felelt ezzel a tisztelegéssel, mert a nyugdíjazott — még pedig a megürült állásra hirdetett pályázat szerint is egy hangulag nyugdíjazott — polgármester megjelent ugyan egy pillanatra a főispán páholyában, de — nem tudhatni, vajjon a színpadi podesta azereplése, vagy a művészet iránti különös előszeretete okozta e — csakhamar otthagya a faképnél az előadást. Pedig az előadás megérdemelte, hogy végig hallgassa az ember, legalább az elég szép számmal megjelent közönség mindvégig nagyon jól mulatott rajta. Juhász Ilka Carlotta grófnő szerepében, bár hangján megérzett a minapi gyengélkedés nyoma, többször viharos tapsra

ragadta a közönséget. Mellette különösen jól állottak meg helyüket Készdi Juliska, Bodrog hyné, Kiss Pieta és Perényi. A podesztát Polgár, fiát pedig Boross kagatatóan személyesítették és folytonos derűtségben tartották a házat.

Törvényszék.

§ Négy új lakó. Négy új lakóval szaporodott tegnap a pécsi kir. ügyészség fogháza. Tegnap hirdették ugyanis ki a budapesti kir. Curia ítéletét egy verekedési ügyben, melyből kifolyólag a vádlottak véglegesen elítéltetvén, átadták őket a kir. ügyészségnek büntetésük kiállása végett. A négy új lakó Helesfára való s köztük Angyal (Sáska) János hat havi börtönt, Angyal (Sáska) József szintén hat havi börtönt, Horváth Ferenc héthavi börtönt kapott s végül Bartos Lajos hat havi börtönre ítéltetett.

§ Elítélt rágalmozó. Ézsi Pál mohácsi lakosnak valami jövedéki kibágási ügye volt tavaly télen, melyből kifolyólag Ézsi azt a hirt terjesztette Szucsics József pénzügyőr felől, hogy az 5 frtot kért tőle s abban az esetben azt ígérte hogy a kihágást eltussolja. Persze ez nem állt s így Szucsics József rágalmozásért fejelentette Ézsi Pált a pécsi kir. törvényszéknél. A vád alá helyezett rágalmozó ellen tegnap tartották meg a végtárgyalást, mely a vádlott bűnösségét be is igazolta. Ehhez képest aztán

jam, ne menj. Az én lányom szabadon teheti, a mi neki tetszik. De hát a férjed, az nem törődik semmivel?!

Csaknem megjíjed azonban, a hogy e kérdésre felel az asszony.

— A férjem, hahaha! . . . Nekem nincs férjem! Vagy olvassa el azt a levelet, a mely ott van a földön!

Schnábele Max odakap az összegyűrtött papirosért és olvasni kezd. Olvassa, olvassa s aztán felordít, mint a megsebzett vad.

— Hah! a gazember! . . . El fogsz tőle válni; kidobod, mint a kutyát, érted?!

És hadonász a két karjával az öreg; felugrik, majd tehetetlenül esik le vissza ültébe.

— Csak bizza rám, apám. Ugyis azt tenném. A viszontlátásra!

S az asszony kisiet az ajtón s behallatszik a folyosóról csengő, büszke hangja, a mint előparancsolta a kocsit.

Az öreg Schnábele Max pedig görcsösen szoritja ujjai közé a levelet. Összegyűri, majd kiterjeszti és úgy kiabál rá.

— Hát ezért nem lett képviselő!

Ezért kellett nekem hiába kidobnom a pénzemet; ezért beszélt úgy, hogy egy iskolás fiu is jobban elmondta volna azt a programbeszédet, a miért szegényszemre kinevették. Ezért; mert a szeretője azt akarta, hogy ne legyen senki és semmi másé, csak az övé!

De Schnábele Max nem azért mintaképe a kereskedőknek, hogy elveszítse a fejét. És megnyugszik most

is s azon töpreng, már a következő pillanatban, hogy mikép tegye jóvá ezt a „baise“-t.

— Fanny el fog válni tőle punktum. Az elvált asszonyok mindig érdekesek s hogy ne lenne az a Schnábele Max szép leánya. Ejb, még jobb parthiet is csinálhat, mint ezzel a jöttmenttel.

Schnábele Fannyt pedig ezalatt röpitette ki fogata a Ferencvárosba. Ott egy szűk utca-sarkán megállította a kocsit; kiszállt s ráparancsolta a kocsisra, hogy ott várja meg. S aztán eltűnt az utcában.

Emlékezett a levélből a ház számára. Könnyen megtalálta. Egy emeletes régi bérház volt, melynek kapuja alatt nem fogadta hazmester a belépőket. Szabadon járhatott kelhetett ott bárki s az asszonyt se látta senki, a hogy a kapu alatt besiette és felment a lépcsőkön.

A levélben megvoit, hogy merre menjen. Fent az emeleten jobbra fordult s egy egészen külön álló kis lakosztályhoz ért, melynek egyetlen ajtaja nyilott a folyosóra. Csak egy ablak volt még a folyosón mely jelezte, hogy a lakás legfelebb ha két szobából állhat.

Az ablakon világosság hatott ki a folyosóra és Fanny odahúzódott az ablak mellé. A folyosó sötét sarkába rejtőzve, őt ki sem vehette észre, mig egész jól hallott mindent, a mi a szobában történt.

Odabeszéletek.

Egy erős, szenvedélyes férfi hangot hallott először.

— De hát mit akarsz velem, Margit? Meddig gyötörsz még?!

a bíróság elítélte Ézsi Pált 15 frt pénzbüntetésre. Az ítélet jogerősé vált.

§ **Ítélethirdetés.** Tegnap hirdették ki a pécsi kir. törvényszéknél lopással vádolt Bischof János ügyében vádlott előtt a budapesti kir. Curia ítéletét, mely a vád lottra kiszabott 6 havi fogházat jóváhagyja. Az elítelt az ítélet kihirdetése után át lett adva a kir. ügyésznek, hogy büntetését letölje.

TÁVIRATOK.

— **Hivatalos hazugság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szatmár város tegnap végbement közgyűlésén fölolvastott polgármesteri jelentés azt mondja,

hogy a függetlenségi választók fenyegetése és izgágalkodása miatt kellett a katonaságot igénybe venni. Mivel pedig ezek zászlórudakkal támadták a katonaságot, ez szuronyait volt kénytelen használni, a minek következtében egy ember meghalt, egy súlyosan, négy könnyen sebesült.

— **Véres bíróválasztás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma tárgyalta a megyaszói véres bíróválasztást a szatmári kir. törvényszék. A lakosság ugyanis a jegyzőt akarta agyonverni, de a csendőrség közbelépett és két fölbujtót agyonlőtt. Gallai Vas Mihályt egy évre, a többi öt vádlottat két hótól egy évig terjedő börtönre ítélték.

— **Salisbury beszéde.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Salisbury

tegnapi beszédében Hannoteaux nyilatkozatát magáévá teszi. Anglia — ugymond — a hármasszövetséggel mindig rokonszenvezett, reméli, hogy ezután is így lesz. Tiltakozik ellene, mintha Oroszország és Anglia közt áthidalhatatlan antagonizmus volna. Van oka hinni, hogy a török-kérdésben Oroszországgal egyöntetűen fognak eljárni. Törökországgal szemben nem lát nehézséget abban, hogy erőszakhoz nyuljanak, feltéve, ha ebbe a többi hatalmak is beleegyeznek.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

NYILT-TER

Legfinomabb

kárpáti jubturó

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Életnagyságu fényképek bármilyenü kis képek után jutányos áron készülnek.

DIVALD KÁROLY FIA
 műintézete,
 gyorsajókkal berendezett
 FENYVONDÁJA

PERJES
 alapított 1865-ben.

Disz-OKLEVELEK

SOKSZOROSÍ-TATNAK
 fényképek, rézmetszetek, rajz, iratok, stb.

Mintafénynyomatok, költségvetések

Táj és épület felvételek vidéken is eszközöltetnek.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palacska az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papírral) van elszárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zeiga László gyógyszerertárban; Reeh Vilmos, Spitzer Ra kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomonzatnak.

678. 1896. szám.
 főispáni.

Pályázati hirdetmény.

Melynél fogva alulírott részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a folyó évi 143/16896. számú közgyűlési határozattal egyhangulag kimondott nyugdíjazás folytán Pécs szab. kir. város köztörvényhatóságánál megürült

polgármesteri állásra

folyó hó 23-áig bezárólag nálam jelentkezhetni, a midőn is a városnál még eddig hivatalos állást el nem foglalók tartoznak az 1883-ik évi I-ső törvény-czikk 1-ső §-ában megkivánt minősítettséget okmányilag beigazolni.

Megjegyzem, hogy ezen állással **2500 frt** évi rendes fizetés jár.

Kelt Pécsett, 1896. évi november hó 9-én.

Kardos Kálmán
 főispán.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

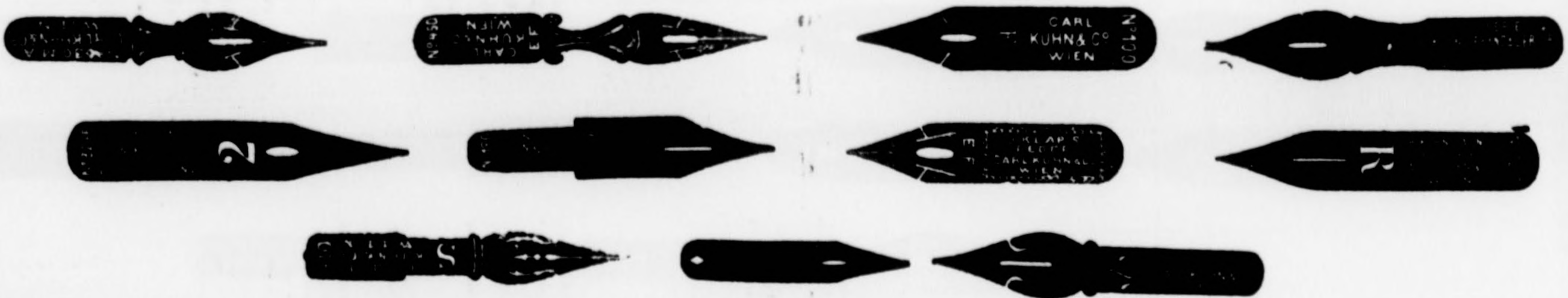
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.